

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2017
15.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.бр.490/16 од 27.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.бр.490/16 од 27.12.2016. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

што је као одговорно лице, у својству директора саобраћајног предузећа „ББ“ у ..., при продужењу регистрације за путничко моторно возило марке „...“, рег. број ... на име предузећа „ВВ“ из ... код Полицијске управе у Лесковцу употребио неистиниту службену исправу, пуномоћје предузећа „ВВ“ број 2131/2009 од 27.04.2009. године, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је дана 04.05.2009. године при продужењу регистрације наведеног возила употребио неистинито пуномоћје предузећа „ВВ“ број 2131/2009 од 27.04.2009. године и као овлашћено лице по овом пуномоћју продужио регистрацију возила марке „...“ до 04.05.2010. године са новим регистарским ознакама ... у име предузећа „ВВ“ ДОО ..., при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика,

- јер је у смислу члана 103. тачка б) у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 640,00 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећено предузеће „ВВ“ из ... је ради остваривања права на надокнаду штете упућено на грађанску парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 3Кж.бр.490/16 од 27.12.2016. године је поводом жалбе браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића, а по службеној дужности, преиначена пресуда Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Лесковцу окривљеном АА за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Стефановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.бр.490/16 од 27.12.2016. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да преиначи првостепену и другостепену пресуду и окривљеног АА ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1.

Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде заправо побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ово имајући у виду да образлажући повреду закона бранилац наводи да се у радњама окривљеног које му се стављају на терет оптужним актом јавног тужиоца и за које је правноснажно оглашен кривим не стичу обележја бића кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. у вези става 1. КЗ, већ да радње окривљеног могу бити квалификоване искључиво као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, обзиром да пуномоћје предузећа „ВВ“, које је предмет фалсификата, не може бити службена исправа, већ само приватна исправа.

Из списка предмета произилази да је окривљеном оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Лесковцу КТ.бр.1052/2009 од 18.02.2011. године стављено на терет извршење кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и то да је као одговорно лице, у својству директора саобраћајног предузећа „ББ“ у ..., при продужењу регистрације за путничко моторно возило, употребио неистиниту службену исправу - пуномоћје предузећа „ВВ“ број 2131/2009 од 27.04.2009. године и за ово дело је окривљени правноснажно оглашен кривим.

По налажењу Врховног касационог суда основано се захтевом браниоца окривљеног указује да наведено пуномоћје предузећа „ВВ“, које је окривљени употребио као неистиниту исправу при продужењу регистрације за путничко моторно возило, по закону не представља службену исправу, па самим тим ни јавну исправу, већ приватну исправу, те како је службена исправа предмет радње извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе, то у конкретном случају у описаним радњама окривљеног недостаје битни елемент бића овог кривичног дела, због чега дело које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца и за које је он побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим не садржи обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, већ обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ.

Наиме, под службеном исправом се подразумева писмена изјава службеног (одговорног) лица сачињена у писменој форми и у вршењу његове службене

дужности која може да послужи као доказ неке правно значајне чињенице. Како се у конкретном случају ради о пуномоћју предузећа „ВВ“ из ... број 2131/2009 од 27.04.2009. године, а које пуномоћје није сачињено од стране службеног (одговорног) лица тог предузећа, већ од стране овде окривљеног ван његових службених овлашћења, то дакле наведено пуномоћје не може бити службена исправа.

Дакле, имајући у виду да наведено пуномоћје није службена исправа, већ приватна исправа, то дело које је окривљеном стављено на терет и за које је побијаном пресудом оглашен кривим садржи обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, па је суд тиме што је дело из оптужбе правно квалификовао као кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и окривљеног огласио кривим за исто, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Стога је у погледу кривичног дела преиначена правна оцена дела и исто је по правилној примени закона правно квалификовано као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ. Међутим, имајући у виду одредбу члана 103. тачка 6) КЗ којом је прописано да ако у том закону није друкчије одређено кривично гоњење се не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године и одредбу члана 104. став 6. КЗ којом је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, те имајући при томе у виду да из списка предмета произилази да је кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, за које је законом прописана казна затвора до 3 године, извршено дана 04.05.2009.године, то је, сходно одредбама чланова 103. тачка 6) и 104. став 6. КЗ, протеклом времена од 6 година од извршења кривичног дела - дана 04.05.2015.године (дакле у редовном кривичном поступку) наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело.

Сходно свему напред наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Стефановића и преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу 1К.бр.2015/12 од 24.10.2016. године и Вишег суда у Лесковцу 3Кж.бр.490/16 од 27.12.2016. године, тако што је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбио оптужбу за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, јер је за ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.